

Riktlinjer om systematiskt informationsutbyte mellan kollegier

1. Inledning

- 1.1. Enligt artiklarna 16 och 21.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 (nedan kallat Eiopa-förordningen)¹ och med hänsyn till artikel 249 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG (hädanefter Solvens II-direktivet)² samt i artikel 357 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 2015/35³ har Eiopa utarbetat riktlinjer för systematiskt utbyte av information inom tillsynskollegierna (nedan kallade kollegierna). Dessa riktlinjer hanterar kollegiers praktiska behov av regelbundet utbyte av information som identifierats av Eiopa i omfattande översyner av deras arbete genom handlingsplaner för kollegier, Eiopas kollegierapporter och expertgranskningar. På grundval av dessa bedömde Eiopa vilken konvergensnivå som behövs och identifierade områden och innehåll som ska omfattas av dessa riktlinjer.
- 1.2. Dessa riktlinjer syftar till att förenkla kollegiernas verksamhet för systematiskt informationsutbyte. Genom att ta fram en gemensam praxis skapas riktlinjer som säkerställer en konsekvent strategi vid valet av omfattningen av den information som regelbundet bör utbytas inom kollegierna. Dessa riktlinjer syftar även till att förbättra de lika villkoren på den inre marknaden genom en proportionerlig strategi för deras praktiska tillämpning.
- 1.3. Genom att komplettera riktlinjerna för kollegiernas operativa funktion behandlar dessa riktlinjer en särskild aspekt av tillsynssamarbetet inom dessa.
- 1.4. Dessa riktlinjer riktar sig till tillsynsmyndigheter i kollegierna i EES-grupper.
- 1.5. Termer som inte definieras i dessa riktlinjer har den betydelse som definieras i de rättsakter som anges i inledningen.
- 1.6. Riktlinjerna ska tillämpas från och med den 1 januari 2016.

Riktlinje 1 – Bedömning av omfattningen av det regelbundna informationsutbytet

- 1.7. När man bedömer om en del av det regelbundna informationsutbytet är nödvändigt för kollegiets verksamhet enligt artikel 357 i kommissionens delegerade förordning (EU) nr 2015/35 bör tillsynsmyndigheterna i kollegiet överväga åtminstone följande delar:
 - Betydelsen av informationen med hänsyn till riskernas art, omfattning och komplexitet för gruppen och enskilt anknutna företag som ingår i gruppen;
 - Betydelsen av de anknutna företagen inom gruppen och deras väsentlighet på den lokala marknaden;

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1094/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/79/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 48)

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG av den 25 november 2009 om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 335, 17.12.2009, s. 1)

³ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 2015/35 av den 10 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/138/EG om upptagande och utövande av försäkrings- och återförsäkringsverksamhet (Solvens II) (EUT L 12, 17.1.2015, s. 1)

- Tillsynsmyndigheternas specifika behov när det gäller tillsynsprocessen, både individuellt och på gruppnivå;
- Grupptillsynsmyndighetens uppgifter som gäller planering och samordning av tillsynsverksamheten;
- Undvikande av dubbelarbete och dubbel rapportering;
- Tillsynsmyndigheternas begränsningar för ett snabbt utbyte av kompletterande information;
- Förekomsten av och relevansen för gränsöverskridande transaktioner inom gruppen vilka skulle kunna öka spridningsrisken inom gruppen.

Riktlinje 2 – Information från de övriga tillsynsmyndigheterna till grupptillsynsmyndigheten.

1.8. Då beslut fattas om omfattningen av informationsutbytet mellan kollegier vid samordningsarrangemang i enlighet med artikel 357.2 i den delegerade förordningen (EU) 2015/35 bör grupptillsynsmyndigheten och de andra tillsynsmyndigheterna inom kollegiet ta hänsyn till de uppgifter som anges i teknisk bilaga 1 mot bakgrund av de uppgifter som föreskrivs i riktlinje 1.

Riktlinje 3 – Information från grupptillsynsmyndigheten till tillsynsmyndigheterna.

1.9. Då beslut fattas om omfattningen av informationsutbytet mellan kollegier vid samordningsarrangemang i enlighet med artikel 357.3 a i den delegerade förordningen (EU) 2015/35 bör grupptillsynsmyndigheten och de andra tillsynsmyndigheterna inom kollegiet ta hänsyn till de uppgifter som anges i teknisk bilaga 2 mot bakgrund av de uppgifter som föreskrivs i riktlinje 1.

Riktlinje 4 – Utbyte av utvalda data

1.10. Grupptillsynsmyndigheten och de övriga tillsynsmyndigheterna inom kollegiet bör komma överens om en lista med utvalda data som bör utbytas som en del av det systematiska informationsutbytet. Då beslut fattas om samordningsmetoderna enligt denna lista bör grupptillsynsmyndigheten och de andra tillsynsmyndigheterna ta hänsyn till de uppgifter som anges i teknisk bilaga 3 mot bakgrund av de uppgifter som föreskrivs i riktlinje 1.

Efterlevnads- och rapporteringsregler

- 1.11. Det här dokumentet innehåller riktlinjer som utfärdats enligt artikel 16 i Eiopa-förordningen. I enlighet med artikel 16.3 i Eiopa-förordningen ska behöriga myndigheter och finansinstitut med alla tillgängliga medel söka följa riktlinjerna och rekommendationerna.
- 1.12. Behöriga myndigheter som följer eller avser att följa dessa riktlinjer bör införliva dem i sitt rättsliga ramverk eller sin tillsynsram på ett lämpligt sätt.
- 1.13. De behöriga myndigheterna ska bekräfta för Eiopa huruvida de följer eller avser att följa dessa riktlinjer och ange orsaker till bristande efterlevnad inom två månader efter utfärdandet av de översatta versionerna.
- 1.14. Om inget svar ges inom denna tidsfrist kommer de behöriga myndigheterna inte att anses uppfylla kraven på rapportering och kommer att rapporteras i enlighet med detta.

Slutlig bestämmelse om granskning

- 1.15. Dessa riktlinjer granskas av Eiopa.